

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

ในโลกสมัยใหม่ ที่มีความซับซ้อนมากกว่าสมัยเก่า มนุษย์จำเป็นต้องมีความรู้ในการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมที่จะส่งผล ต่อชีวิตของตน และจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองมากขึ้น สื่อมวลชนประเภทต่างๆ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ จึงเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันดังที่ สิริทิพย์ ชันสุวรรณ (2539 : 23 อ้างจาก DeFleur and Dennis, 1981 : 253) ได้กล่าวไว้ว่า

ถ้าเปรียบเทียบระหว่างสื่อสารมวลชนด้วยกัน จะเห็นว่าหนังสือ-พิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสาร มากที่สุด ไม่เพียงแต่มีอิทธิพลต่อตัวบุคคลเท่านั้น ยังมีอิทธิพลต่อสังคมหรือวัฒนธรรม โดยเฉพาะการหลั่งไหลของข่าวสารที่ต่อเนื่องกันของหนังสือพิมพ์นั้นทำให้เกิดอิทธิพลฝังลึกที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

หนังสือพิมพ์จัดว่าเป็นสื่อมวลชนที่เก่าแก่ที่สุด มีความคงทนถาวรและมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก (สมควร กวียะและมาลี บุญศิริพันธ์, 2531 : 1) ด้วยเหตุนี้จึงเกิดการแข่งขันทางด้านธุรกิจประเภทนี้มากขึ้น กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจำเป็นต้องหาวิธีดึงดูดผู้อ่านให้มีความสนใจและตัดสินใจซื้อ โดยเน้นเนื้อหาให้เด่น เป็นที่สังเกตว่าในสังคมบริโกล “สื่อสารมวลชนของเราส่วนใหญ่มุ่งขายข่าวและขายความบันเทิงที่น่าตื่นเต้น” ด้วยกลยุทธ์สำคัญ คือ ใช้ “ภาษาที่สื่อสารแบบวรรณคดี” เพื่อจะเร้าอารมณ์คนจำนวนมาก ถึงแม้ว่าอาจ เบี่ยงเบนไปจาก “การชี้ให้เห็นสิ่งที่ชอบด้วยเหตุผล” (อสิริยุทธนาท, 2531 : 13) สอดคล้องกับความเห็นว่าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมักนำเสนอข่าวที่ทำให้ผู้อ่านตื่นเต้นตกใจ ด้วยการนำเสนอภาพและถ้อยคำในเนื้อข่าวที่รุนแรง โหดร้ายเกินความจำเป็น (ศรีลักษณ์ ศิลปี, 2539 : 10)

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา จะเห็นว่าข่าวส่วนใหญ่ที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ไทย มักจะเป็นข่าวที่แสดงถึงการกระทำที่รุนแรงของคนในสังคม ถ้อยคำที่ใช้ผ่านสื่อก็มีแนวโน้ม ค่อนข้างรุนแรงและหือหวา โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์แนวประชานิยม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการ แข่งขันทางด้านธุรกิจก่อนข้างสูง เพื่อเพิ่มยอดจำหน่ายของหนังสือพิมพ์ให้สูงขึ้น หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงเลือกเสนอข่าวที่สามารถเรียกร้อยความสนใจจากผู้อ่านได้ หนึ่งในข่าวที่มีผู้คนสนใจมากที่สุดก็คือ ข่าวอาชญากรรมประเภทข่าวฆาตกรรมและข่าวข่มขืนกระทำชำเรา

แม้ว่าข่าวอาชญากรรมจะให้ความเร้าใจ แต่นักสื่อสารมวลชนก็ชี้ว่าไม่ค่อยให้สาระประโยชน์แก่ผู้อ่าน (เกษม ศิริสัมพันธ์, 2507 : 42) นอกจากนี้แม้ว่าการหาข่าวมีจุดมุ่งหมายจะสนองประโยชน์แก่สาธารณชน

แต่ก็มีปัญหาที่สร้างความเสียหายแก่สิทธิส่วนบุคคลและความเจ็บปวดทางจิตใจของผู้ตกเป็นข่าว (ศรีลักษณ์ ศิลปี, 2539 : 12) เนื้อหาข่าวประเภทนี้มักกล่าวถึงการประกอบอาชญากรรมอย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการใช้อาวุธ จำนวนของบาดแผล วิธีการก่ออาชญากรรมและสภาพของผู้ถูกกระทำ จนผู้อ่านเกิดจินตนาการ และผู้ขาดพิจารณาอาจเขียนแบบได้ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีความเห็นว่า

การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์รายวันมีแนวโน้มที่ทำให้เกิดการเขียนแบบอาชญากรรมได้มากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น และการเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดผลเสียต่อการสืบสวนจับกุม ผู้กระทำผิดกฎหมายมากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น (นเรศร์ อินทร-พรหม, 2528 อ้างถึงใน ศรีลักษณ์ ศิลปี, 2539 : 67)

ผู้วิจัยสำรวจพบว่าไม่เฉพาะช่วง 2-3 ปีนี้เท่านั้น ข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ โดยเฉพาะข่าวฆาตกรรม มีการใช้ถ้อยคำรุนแรงอย่างสม่ำเสมอ ดังตัวอย่างจากหัวข้อข่าว ความน่า และเนื้อข่าวของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และไทยรัฐ ดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ค้อนปอนด์ทุบสาวใหญ่

... คนร้ายใช้ค้อนปอนด์ทุบร่างและ ตาถลน สิ้นใจตายอย่างทรมาน สงสัยพัวพันกับการหักหลังค้ายาเสพติด... (3 มิถุนายน 2534)

ระแวงว่าคบชู้เลยต้องฆ่า

หนุ่มการบินไทยใช้มีดเสียบอกเมียสาว แล้วค่อยปักอกตัวเองตายเปลือย คู่กัน รักต้องฆ่าหนุ่มการบินไทยระแวงเมียสาวคบชู้ ใช้มีดปักอกผลไม้จ้วงแทงหน้าอกเมียสาวพนักงานขายชุดชั้นในตายอนาถ...

(1 เมษายน 2535)

ผัวคว่ำอึดสู้บเมียตายคามือ

... ฝ่ายเมียก็ไม่ยอม อ้าง ไม่มีเวลาดูแลจึงเกิดการทะเลาะกันอย่างรุนแรง ถึงขั้นเมียถีบผัวตกจากบ้าน แลมน้ำไม่เลี้ยง ทำให้ผัวเกิดเลือดขึ้นหน้าคว่ำอึดสู้บหน้าฟันไม่ยั้งตายของคามือ... (25 กันยายน 2536)

หมาป่าคอกแห่งไส้ทะลัก

...ฆาตกรโหดป่าคอกช่างซ่อมรถยนต์หวิดขาด ไม่น่าใจจ้วงแทงที่ท้องอีก 2 แผล ไส้ทะลัก นอนสิ้นใจได้ตื่นมะเกลือกลางทุ่งนาในสภาพกางเกงในเพียงตัวเดียว คาดผู้ตายมีเรื่องชิงรักหักสวาทกับฆาตกร...

(7 เมษายน 2537)

หลวงพี่ปลั่งรัก หม่าโหดเด็กสาว ลั่นไถยกรอกปากตายสนิท

พระภิกษุหนุ่มบวชแค่ 2 พรรษาขึงทึงกิเลสไม่ได้ ไปติดพันเด็กผู้หญิงวัย 13 ปี... ทราบข่าวจะไปทำงานร้านอาหาร ไม่ยอมให้ไป กลัวป็นใจให้ชายอื่น เรียกมาคุย ตกหลงไม่ได้ชักอาวุธปืนกรอกยิงเข้าปากเด็กสาวตายคาที่..

(6 เมษายน 2538)

เดียดครูตีลูกสาว บุกฆ่าสยองขวัญ

พ่อเดียดรื้อนสุดแค้น เคาะประตูดึงกลางดึก เด็กนักเรียนยุคโลกาภิวัตน์เสื่อมถอย ลงทุกวัน พาพ่อบังเกิดเกล้าบุกบ้านครูหนุ่มประจำชั้นแล้วชัก 11 มม. เป็นยมทูต ชัด 4 นัดซ้อน กระจกวิญญานออกจากร่างตายอย่างสยดสยอง...

(12 มกราคม 2539)

เดียดโดนสั่งสอน ลูกสุดชั่วทรพี แทะพ่อดับคามือ

...ลูกชั่วทาสยาบ้าก่อคดีสลด พ่อสั่งสอนไม่ให้ซ้อยาบ้ามาเสพ แทนที่จะสำนึกบุญคุณกลับผลุนผลัน วิ่งเข้าครัวคว้ามีดมากระหน่ำแทงอย่างไม่ยั้ง จนพ่อแท้ๆ ล้มลงจมกองเลือด...

(13 เมษายน 2540)

โยนเด็กลงบ่อน้ำ หินทุบหัว ซ้ำพิชรักแรงหึง

...สาววัยเบญจเพสโมโหเมียน้อย แบ่งความรักไปจากผัว รोजังหวะ ทั้งสองคน ไม่อยู่บ้าน หลอกเด็กชายวัย 5 ขวบ ลูกเมียน้อยไปหาลิ้นจี่ใกล้ ป่าช้า สบโอกาส สวมวิญญานโหดยกก้อนหินทุบลงใส่ร่างเหยื่อ จนเลือดท่วมร่าง...

(21 เมษายน 2541)

**แทงพุนกว่า 30 แผล กะเทยฝรั่ง อาจารย์สอนภาษาจูปาฯ หนุ่มไข่ คู่ขาหึง
หวง เมาล่อนจ้อน ไม่รอด**

อาจารย์ฝรั่งสอนภาษาจูปาฯ ถูกหนุ่มไข่คู่ขาหึงหวงจ้วงแทงไม่น้อยกว่า 30 แผล หนี
ตายลงมาจากชั้น 3 แต่ไม่รอดเป็นศพคาหอพัก...

(4 พฤษภาคม 2542)

**ฆ่าเหตุโหดผิดมนุษย์วิปริตข่มขืนศพจ้วงแทงยับ 15 แผล เขี้ยวสาวนอนตายสุด
สยอง ท่อนล่างเปลือย กกน. ถูกรูตลง**

เหยื่อมีอาชีพตีบสามล้อ รับจ้างอยู่ท่าลอม ถูกวายร้ายออกอุบายว่าจ้างไปส่งริมแม่
น้ำท่าจีน มาถึงจุดหมายบีบเหยโถมเป็นไอ้หื่นทันที ตรงเข้าปลุกปล้ำหวังข่มขืน แต่
เหยื่อสาวสู้สุดฤทธิ์แถมร้องให้คนช่วย เลยถูกกระหน่ำแทงจนพุนไปทิ้งร่างยังไม่
หน้าใจลงมือข่มขืนศพอย่างวิปริตแล้วหลบหนีไป...

(15 ตุลาคม 2543)

ฆ่าหนุ่มผมแดง กกน. ยัดปาก

โซ่รัดคอ! สุดเหี้ยมแรงคลีปม ตำรวจพบพยานปากเอก เห็นเหตุการณ์กลุ่มคนร้ายฆ่า
เผา หนุ่มผมแดง ล่ามโซ่และใช้กางเกงในอุดปากด้วยความ โกรธแค้น...

(17 มิถุนายน 2544)

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

กามโรคเคลมลูกสาวเพื่อนฆ่าหักคอ

ช่างไม่อารมณ์เปลี่ยว...เห็นลูกของเพื่อนกำลังโตเป็นสาว เกิดตาคูกวาวางแผนชั่ว
หลอกพาตัวไป ข่มขืนในท่อร้างใหญ่ ริมถนน แต่เกรงความแตกเลยจับหักคอขัด
ศพทิ้งไว้ในท่อ... (19 มิถุนายน 2534)

“กรีดหน้า” ล้างบัญชีรักคูศ 100 เข็ม!

หนุ่มรักคูศก่อกดีสุดสยองขวัญ ใช้คัตเตอร์กรีดหน้าแฟนเก่าเป็นแผลเหวอะทั้งหน้า

ต้องเย็บถึงร้อยเข็ม ...

(30 เมษายน 2535)

เมียดำเป็นแมงดาลับหน้าแหก

แม่ค้าข้าวหมาก...เจอผีจี้เฝ้าห่าเป เดือดไม่ไหวร้องคำว่า ไม่ทำงาน ทำการเอา
แต่เกาะเมียกิน แกรมไล่ตะเพิดผีพันชายนกา ฝ่ายผีจี้เฝ้าจูน สุดจี้คิดว่าอีได้ฟันลับ
เข้าที่หน้า ถึงถูกตาทะลักตายคาบ้าน...

(2 กันยายน 2536)

ปริศนาฆ่าหั่นศพ! หมามาทะขาขวาลับแดง...

ฆาตกรเหี้ยมก่อก่อคดีฆ่าหั่นชิ้นส่วนศพใส่ถุงพลาสติก ทิ้งริมถนน...

(16 เมษายน 2537)

ฆ่าผู้หญิง 5 ศพ ฝีมือชั่วฟ้าเว้า

พาโจรมาถล่ม แค้นไม่กินดี ก่อก่อคดีของขวัญและ โหดเหี้ยม 3 ฆาตกรบุก
ใช้ปืนอาทักกราดยิงใส่พร้อมกัน ผู้หญิงและเด็กขณะนั่งดูโทรทัศน์
ตายอเนจอนาถ 5 ศพ...

(15 เมษายน

2538)

จ๋อยิงทะลวงเป้าตา ฆ่าเจ้าอาวาส

ฝีมือพระลูกวัดก่อก่อคือนาใจ เณรดับด้วยอีก 1 ชนวนเหตุยังมี
พระจอมโหด บุกสังหารเจ้าอาวาสพร้อมสามเณรดับสยของลาวัด...

(15 มกราคม 2539)

ฆ่าเมีย-กินตับ ผวาซีอูย กลับชาติมาเกิด

...ตะลึง "ซีอูย" โผล่! ประวัติน่าคนแล้วจับคออุดเลือดสดๆ ก่อน
ฆ่าแหละนำตับไตใส่ฟุ้งขึ้นมาเปิบ...

(1 เมษายน 2540)

ระวางเมียคบชู้ ผัวโหดปักมีดคว้านคอ

...ผัวใจร้อนขี้ระวางเมียมีชู้...คลั่งประเคนเข้าให้ด้วยค้ำปิ่นจนกลิ้ง แล้วตาม
ขึ้นคร่อมจ้วงแทงที่หน้าจันและ ก่อนเก็บฉากด้วยการใช้มีดปักคอคว้านจนกลวง
เลือดกระจุย...

(23 เมษายน 2541)

สาวเอดส์หวดไอ้ผ้าห้วชี 8 แค้นถูกตามข่มเหง

แม่ค้าสาวจำหน่ายเครื่องยาสมุนไพร...ถูกแม่ผัวกับญาติมาแสดงสิทธิ ขอแบ่ง
สมบัติที่เหลือประทังชีวิต จิตใจถูกบีบคั้นอย่างหนัก ทนไม่ไหวเขียนจดหมายลาตาย
แล้วลากมีดไอ้ดั่งจากบ้าน ไปจามหัวอาจารย์ ระดับ 8...

(11 พฤษภาคม 2542)

ทูปหัวแทงใส่ไหลฆ่าแล้จิมสาวอวบสายเดี่ยว ผิวขาวหน้าตาดีใส่ สันตึก
ฆาตกรกรีดเจียนทั้งแผ่นขวางทิ้งปอน้ำเหมืองร้าง...

ถ้าไอ้โหดมือมีดจอมวิธการ กะชวกสาวสายเดี่ยวสันตึกนิรนาม ขาวอวบ หน้า
ตาดีตายเปลือย อุบาทว์เดือนเลาะชำแหละ "จิม" โยนทิ้งสุดสขของ...

(9 ตุลาคม 2543)

เอ็ม 16 รัว 30 นัด! ฆ่ากำนันและสยองในวัด

...มือสังหารแอบซุ่มยิงถล่มด้วยปืนเอ็ม 16 ขณะเดินออกจากที่ประชุม หมู่บ้าน
ภายในวัด กระสุนเจาะร่างพรุนยับ 30 นัด แขนขาด-ฟุงแตก ใส่ทะลักพวง
สวรรค์กระจุย...

(26 มิถุนายน 2544)

ตัวอย่างในหนังสือพิมพ์ข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าข่าวอาชญากรรมมักสื่อความหมาย
เน้นความรุนแรง โหดร้าย น่าสยดสยองโดยไม่จำเป็น เช่น ใช้คำกริยาแสดงการประทุษร้ายด้วย
อาวุธที่น่าหวาดเสียว เช่น กรีดเจียน ใช้ก้อนปอนด์ทูป ใช้มีดเสียบอก จามหัว กระหน้าแทง
กระหน้าฟัน กะชวก กรอกยิง เดือนเลาะ ชำแหละ ใช้ส่วนขยาย แสดงความทุกข์ของเหยื่อ เช่น
ร่างและ ตาถลน ตายสนิท ใส่ทะลัก แผลเหวอะ พวงสวรรค์กระจุย ลูกตาทะลัก เลือดท่วมร่าง
หัวเบะ หรือใช้นามและนามวลี แสดงความน่ากลัวของผู้กระทำ เช่น ฆาตกร ซึ่ขุย มนุษย์วิปริต
ไอ้โหด เป็นต้น

นำวิถึกว่าความรุนแรงในสื่อดังกล่าว จะส่งผลในแง่ลบต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เป็น ผู้รับสาร ดังที่ทฤษฎีแรงเสริม (Reinforcement Theory) ของ Klapple (1960, อ้างถึงใน อูราเพ็ญ ตรียางค์กุล, 2535: 23-24) ซึ่งว่า สื่อมวลชนสามารถเป็นแรงเสริมต่อทัศนคติ ค่านิยม ปทัสถาน ความเชื่อของบุคคลผู้รับสารได้ และหากบุคคลนั้นๆ เชื่อในการใช้ความรุนแรง ก้าวร้าวอยู่แล้ว ความรุนแรงในสื่อมวลชนก็จะช่วยเสริมความเชื่อนั้นให้หนักแน่นขึ้น นอกจากนี้ยังมีการวิจัย อิทธิพลของสื่อมวลชนหลายชิ้นยืนยันว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อ ผู้อ่านทั้งทางพฤติกรรมและความคิด (มาลี บุญศิริพันธ์, 2526 : 16-17) ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2539 - 2541) ข่าวที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมากคือ ข่าวพ่อบังคับลูก พระข่มขืนเด็กและข่าวคนเมยาฆ่าคัลมั้งจับคนเป็นตัวประกัน คำบรรยายพฤติกรรมของ อาชญากรที่ปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์นั้น ส่วนแสดงลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เห็นได้ว่า อาชญากรมักจะมีวิธีการคล้ายคลึงกันเหมือนกับลอกเลียนจากพฤติกรรมในข่าวของหนังสือพิมพ์ ที่ส่วนใหญ่จะบรรยายขั้นตอนและกรรมวิธีต่างๆ ที่อาชญากรกระทำลงไปโดยละเอียด

ด้วยเหตุที่ใช้ภาษาสื่อความรุนแรงในข่าวอาชญากรรมเป็นความนิยมต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงสนใจใคร่ศึกษาการใช้ภาษาที่สื่อความรุนแรงในข่าวอาชญากรรมประเภทฆาตกรรมและข่มขืนกระทำชำเรา เพื่อจะได้ช่วยสร้างความตระหนักรู้ที่ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงผลกระทบที่พึงหลีกเลี่ยงของ หนังสือพิมพ์รายวันแนวประชานิยม

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้จำแนกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์รายวัน

ภาษาไทยที่ใช้ในการเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์ กล่าวได้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เป็น ภาษาที่แตกต่างจากภาษามาตรฐาน มีลักษณะเฉพาะของตนเอง และเนื่องจากผู้เขียนข่าวต้องทำงานแข่งกับเวลา จึงมักมีข้อบกพร่องทางภาษาเกิดขึ้นบ่อยครั้ง (จางง วิบูลย์ศรีและดวงทิพย์ วรพันธุ์, 2527 : ก) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องแข่งขันกันในเรื่อง “ความใหม่สด” ภาษาหนังสือพิมพ์จึงขาดความประณีต ละเอียดลอบ ขาดการตรวจทาน นิยมใช้ถ้อยคำสำนวน โลกโตน บางครั้งออกจะหยาบ โทนหรือรุนแรง ก้าวร้าว เพื่อสร้างความเด่นและเร้าใจให้ผู้อ่าน (ชานาญ รอดเหตุ-ภัย, 2526 : 119) หนังสือพิมพ์ยังจัดได้ว่ามีอิทธิพลในการชักจูงผู้อ่านให้ปฏิบัติตามได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเรื่องที่อ่านนั้นจะถูกต้องหรือผิด

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีเพียงมิติเดียวคือตัวหนังสือ ในขณะที่วิทยุและโทรทัศน์ มีหลายมิติ คือมีทั้งภาพและเสียง (จากการวิจัยพบว่าคนต่างจังหวัดชอบฟังวิทยุและดูโทรทัศน์มากกว่าอ่านข่าวหนังสือพิมพ์) ดังนั้นผู้เขียนข่าวหนังสือพิมพ์ จึงจำเป็นต้องมีการปรับยุทธวิธีการรายงานข่าวให้เป็นการเล่าเรื่องมากขึ้น เพื่อทดแทนข้อเสียเปรียบดังกล่าว โดยอาจจะอ้างคำพูดของแหล่งข่าวเป็นบทสนทนา ใช้สำนวนและลีลาการเขียน ใช้ภาพและกราฟฟิกประกอบ เพื่อทำให้การเล่าเรื่องมี ารสชาติมากขึ้นและสามารถแข่งกับสื่ออื่นได้ (โครงการสื่อสันติภาพ, 2543 : 138)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ภาษาหนังสือพิมพ์เป็นภาษาเฉพาะที่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการสื่อสารและปัจจัยประกอบทางธุรกิจ มักจะเป็นภาษาที่มีความหือหาว โลดโผนและใช้ถ้อยคำที่รุนแรง

2. ข่าวอาชญากรรม

ปัจจัยที่ทำให้ข่าวอาชญากรรมกลายเป็นข่าวที่น่าสนใจและมีการนำมาเสนอนั้น หากพิจารณาในเรื่องการมีคุณค่าข่าว (News Value) ของปอล กราเกอร์สกี พบว่าข่าวอาชญากรรมมีความเด่น 2 ประการ ที่เป็นไปตามหลักการพิจารณาคุณค่าข่าว คือ มีเงื่อนไขและเป็นสิ่งที่มนุษย์ สนใจ ในที่นี้คือการปรากฏความรุนแรงและความตื่นตระหนกที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์ให้แก่ผู้ชมได้ (เกษม ศิริสัมพันธ์, 2508 อ้างถึงใน อูราเพ็ญ ตริยางค์กุล, 2535 : 20)

อย่างไรก็ตาม ข่าวอาชญากรรมสะท้อนให้เห็นถึงความคิดปกติของสังคมและความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม โดยเฉพาะกรณีข่มขืน จี้ปล้น และฆาตกรรมอย่างอุกอาจ โดยปกติแล้วตามหลักการของการเสนอข่าว ควรเสนอรายละเอียดของข่าวเท่าที่จำเป็น เช่น คดีข่มขืน คดีปล้นหรือฆาตกรรม ไม่ควรเน้นการบรรยายให้เห็นภาพพจน์และชี้การเตรียมการประกอบอาชญากรรมครั้งนั้นอย่างละเอียดจนอาจมีผู้เลียนแบบ (ศิริพร วีระโชติ, ม.ป.ป. : 75, 76)

ข่าวอาชญากรรมดูเหมือนจะเป็นข่าวที่หนังสือพิมพ์ให้เนื้อที่สำหรับลงมากที่สุด โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ประเภทที่มีเนื้อหาเร้าอารมณ์ผู้อ่าน (ชวรัตน์ เชิดชัย, 2521 : 108) ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ ศรีทานันท์ (2534, อ้างถึงใน พิมพ์พร ยิ่งยง, 2539 : 40) ที่กล่าวว่า หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ (ไทยรัฐและเดลินิวส์) จะให้ความสำคัญแก่ข่าวเบา เช่น ข่าวอาชญากรรมหรือข่าวโรงพัก ข่าวอุบัติเหตุ ข่าวกีฬา รวมทั้งเน้นคุณค่าของความเป็นข่าวทางเพศสูงกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ ส่วนหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ (สยามรัฐและมติชน) ให้ความสำคัญแก่ข่าวหนัก เช่น ข่าวการเมือง ข่าวต่างประเทศ ข่าวเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังพบว่าหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปมีแนวโน้มให้ความสำคัญในการเสนอข่าวโดยมุ่งเสนอข่าวในเชิงลบมากกว่าข่าวในเชิงบวก

ส่วนในแง่ของการรับรู้ข่าวอาชญากรรม ผลจากการศึกษาของ อูสา สุทธิสาคร (2532 : 73) เรื่อง “การสำรวจการตัดสินใจความร้ายแรงของอาชญากรรม โดยนักเรียน นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับข่าวอาชญากรรมจากทั้งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์

มีจำนวนมากที่สุดคือ 661 คน คิดเป็นร้อยละ 76.15 รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ มี 122 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06 และ โทรทัศน์ 74 คน คิดเป็นร้อยละ 8.52 นอกจากนี้เป็นการรับข่าวอาชญากรรมจากวิทยุและนิตยสารมีเพียง 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.27 แต่ผลการวิจัยกลับพบว่านักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่รับข่าวอาชญากรรมจากหนังสือพิมพ์เพียงอย่างเดียว เกิดความกลัวและเห็นความร้ายแรงของอาชญากรรมน้อยกว่านักเรียน นิสิต นักศึกษาที่รับข่าวอาชญากรรมจากโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเปิดรับข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์มีสูงกว่าสื่อประเภทอื่น นอกจากนี้ยังเป็นข่าวที่หนังสือพิมพ์แนวประชานิยมให้พื้นที่มากที่สุด โดยเน้นความเร้า-อารมณ์ เพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ ยิ่งยอจดจำหน้าหนังสือพิมพ์ประเภทนี้มีสูงเท่าใด ก็อาจจะหมายความว่าความชินชาต่อความรุนแรงของคนทั่วไปมีมากขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับข้อสมมุติฐานของ Cline, Croft and Courier (1973 : 360-361 อ้างถึงใน อุสา สุทธิสาคร, 2532 : 12) ที่กล่าวว่า เมื่อคนเราได้ดูความก้าวร้าวมากๆ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ไม่ว่าจะจากสื่อหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ หรือสื่อประเภทอื่นๆ จะเกิดการชาชินทางจิต (Psychological Blunting) ต่อความก้าวร้าว จนกลายเป็นการตอบสนองทางอารมณ์ที่เฉยเมยต่อเหตุการณ์รุนแรงต่างๆ และการตอบสนองทางอารมณ์นี้ทำให้คนเรลดปฏิกิริยา จริยธรรมและความใส่ใจ (Conscience and Concern) ต่อตัวแบบก้าวร้าวต่างๆ ได้ ถ้ามีการรับสื่อในลักษณะนี้เป็นเวลานาน อาจจะส่งผลให้สังคมของเราปลูกฝังทัศนคติที่ไม่เห็นความแตกต่างของความก้าวร้าวและไม่ก้าวร้าว และไม่ใส่ใจต่อเหยื่อของความก้าวร้าวต่อไปด้วย

3. อิทธิพลของสื่อมวลชน

ในสภาพปัจจุบันทุกสิ่งทุกอย่างในโลกกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว การสื่อสารมีส่วนกระตุ้นความรู้สึกและการกระทำของคนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เมื่อมีข่าวอะไรเกิดขึ้น คนจะรับรู้ได้จับใจกระทบใจจับปล้น จึงนับเป็นแรงผลักดันที่มีอิทธิพลมาก (กฤษ ชื่นศิริและสุพัฒนา เศษาดิวศ์ ณ อยุธยา อ้างถึงใน วิชัย พงษ์ศิริ, 2538 : 72) สอดคล้องกับที่ฉัตรจลดา พิธิชัยชูการ (2533 : 386) ได้กล่าวว่า ปัญหาอาชญากรรมในกรุงเทพฯ มักจะเลียนแบบมาจากสื่อมวลชนต่างๆ เป็นต้นว่า หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ นอกจากนั้น ปรีชญ์ ปราชญานุพร (ม.ป.ป. : 16, 19-20) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนไทยกระทำผิดกฎหมายหรือก่อปัญหาอาชญากรรมว่า นอกจากพันธุกรรม การขาดความอบอุ่นจากบิดามารดาและภาวะเศรษฐกิจแล้ว สาเหตุอีกประการหนึ่ง คือสังคมและวัฒนธรรมที่เป็น ผลสืบเนื่องมาจากการเผยแพร่วัฒนธรรมและความเจริญทางวัตถุของประเทศในตะวันตกบางอย่างที่ไม่เหมาะสมทาง สื่อมวลชนประเภทต่างๆ จนเด็กนำไปเลียนแบบ นอกจากนี้ยังได้กล่าวว่อิทธิพลและบทบาทของสื่อมวลชน มีทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนั้นจึงควรป้องกันเยาวชนให้พ้นจากอิทธิพลอันไม่พึงประสงค์ที่จะเกิดได้จากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์หรือภาพยนตร์

นอกจากนี้เทอดศักดิ์ เดชคง (2539 : 14) ยังได้กล่าวถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนไว้ว่า ล้วนมีผลต่อความคิดและพฤติกรรมของบุคคล ในกรณีของหนังสือพิมพ์ เราอาจจะพบข้อความ ที่แสดงอารมณ์เถื่อน มีข้อความแสดงนัยทางกามารมณ์และอธิบายเหตุการณ์อย่างชัดเจน เช่น “ล่อลวง...ไปข่มขืน อย่างมามัน” “ข่มขืนอย่างบ้าคลั่ง นานร่วม 10 นาที” คล้ายกับที่เรามักจะพบในสำนวนของหนังสือประเภทเน้นกามารมณ์ ที่เสริมแต่งเกินความเป็นจริง แต่ก็อาจจะทำให้รู้สึกว่าเป็นเรื่องปกติแทนที่จะกระตุ้นให้คิดว่าปัญหามีมากอย่างน่าวิตก สิ่งที่เราจะเน้นในการนำเสนอข่าวจึงไม่ควรเป็นฉากข่มขืนหรือกิริยาอาการของคนร้าย แต่ควรนำเสนอถึงผลกระทบของ การกระทำต่อตัว “เหยื่อ” และครอบครัว อีกทั้งความทุกข์ยากที่พวกเขาได้รับ เพื่อกระตุ้นให้เกิดกระแสสังคมที่จะแก้ไขปัญหาต่อไป

ในประเด็นของผลเสียจากข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ Sutherland & Cressey (1966 : 258) อ้างถึงใน อูราเพ็ญ ตรียางศ์กุล, 2535: 6-7) ศึกษาว่า หนังสือพิมพ์ในอเมริกามีส่วน ก่อให้เกิดคดีอาชญากรรมได้ใน 3 ลักษณะ คือ

1) การที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวอาชญากรรมและโฆษณาอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ เป็นการส่งเสริมและยกย่องหัวหน้าหรืออาชญากรคนสำคัญเหล่านั้น แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลให้ตำรวจและศาลเสียภาพพจน์

2) หนังสือพิมพ์แทรกแซงกระบวนการยุติธรรมโดยกระทำราวกับ “มีการพิจารณาคดีในหนังสือพิมพ์” โดยการบิดเบือนข้อเท็จจริงและให้ข้อมูลล่วงหน้าแก่ประชาชนส่วนรวม รวมทั้งอาชญากรด้วย เกี่ยวกับการดำเนินงานของตำรวจและอัยการ

3) เนื้อหาในข่าวของหนังสือพิมพ์ทำให้คนเกิดความตื่นตระหนกเกี่ยวกับอาชญากรรม การเสนอข่าวชนิดเห็นภาพอยู่เป็นนิจ อาจส่งผลให้ผู้รับเชื่อว่าอาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยมากจนเป็นของธรรมดาไม่เห็นแปลก

ส่วน Tarde (1978 : 186 อ้างถึงใน อูราเพ็ญ ตรียางศ์กุล, 2535: 23) ได้ศึกษาประเด็นเดียวกันในช่วง ค.ศ. 1984-1904 และตั้งขึ้นเป็นทฤษฎีการเลียนแบบหรือการเอาอย่าง เขาพบว่าข่าวอาชญากรรมจากหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรมได้และเมื่ออาชญากรรมเกิดขึ้นก็ “ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่มีลักษณะที่ต่อเนื่องเป็นลูกโซ่

ผู้ศึกษาทฤษฎีสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม (Theories of Institutions and Crime) ได้ให้การสนับสนุนงานศึกษาของ Sutherland & Cressey และ Tarde โดยกล่าวว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการถ่ายทอดความคิดที่ผิดให้แก่ผู้ที่รับรู้รับฟัง แต่ก็ได้ให้แนวคิดอีกประการหนึ่งว่า การเสนอข่าวอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงไม่จำเป็นต้องให้ผลลบ เสมอไป ตรงกันข้ามอาจก่อให้เกิดการสร้างสรรค์ขึ้นได้ ในกรณีที่ผู้ผลิตหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับ สื่อมวลชน สำนึกต่อความรับผิดชอบทางสังคมและปฏิบัติงานบนพื้นฐานของจริยธรรม พิจารณาหาแง่มุมอันจะก่อประโยชน์ต่อผู้ชมมาเสนอ แทนที่สื่อมวลชนจะมีบทบาทส่งเสริมอาชญากรรมกลับจะช่วย แก้ไขและลดปัญหาอาชญากรรมได้ (อูราเพ็ญ ตรียางศ์กุล 2535: 24 อ้างจาก, Johnson 1982 : 90)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนมีผลต่อความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ อิทธิพลของสื่อมวลชนจึงมีผลกระทบต่อ การเกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคมเช่นเดียวกันกับการแก้ไขหรือ ลดปัญหาดังกล่าว

4. จริยธรรมในการเขียนข่าวอาชญากรรม

อุราเพ็ญ ตรียางค์กุล (2535: 371) ได้ศึกษาเรื่อง “จริยธรรมของผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ต่อการเสนอข่าวความรุนแรง” ตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน 2533 ถึง 15 พฤษภาคม 2533 โดยเลือกกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเลือกศึกษาข่าวอาชญากรรมที่อยู่ในช่วงข่าวภาคค่ำ เวลา 19.30 น. – 21.00 น. ที่ปรากฏความรุนแรง 3 ลักษณะ คือ ความรุนแรงทางกาย ความรุนแรงทางจิตใจ และความรุนแรงทางทรัพย์สิน พบว่า ในการคัดเลือกเหตุการณ์ที่มาเป็นข่าวอาชญากรรมกลุ่มผู้บริหารงานข่าวไทยทีวีสีช่อง 3 แสดงให้เห็นว่า มีจริยธรรมมากกว่ากลุ่มผู้บริหารงานข่าวของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 คือ ไม่นำข่าวที่ไม่มีสาระ เกิดผลกระทบในวงแคบ ประเภท “ข่าวชาวบ้าน” ที่มีปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์มาเสนอ แต่เมื่อศึกษาจริยธรรมของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในการนำเสนอ “ความรุนแรง” ในข่าวอาชญากรรม กลับพบว่า กลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 มีจริยธรรมมากกว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานข่าวของไทยทีวีสีช่อง 3 คือ พยายามหลีกเลี่ยงการเสนอภาพข่าวที่ปรากฏ “ความรุนแรง” โดยการข่มขู่เสียด การถ่ายภาพระยะไกล มุมกลิ้ง การใช้ภาพสถานที่เกิดเหตุแทนภาพศพ

นอกจากนี้ อุราเพ็ญ ตรียางค์กุล ยังเห็นว่า การขาดความสำนึกทางจริยธรรม อันเป็น “การควบคุมตนเอง” ของกลุ่มผู้ผลิตข่าวอาชญากรรมทางโทรทัศน์ มีส่วนทำลายค่านิยมพฤติกรรมและทัศนคติที่ดีบางประการในสังคม เช่นกรณีผลกระทบที่เกิดกับผู้ชม เนื่องจากการเสนอเนื้อหาข่าวอาชญากรรมส่วนใหญ่มักแสดง “ความรุนแรง” ที่ไม่ได้เป็นการสร้างสรรค์สังคม และบางครั้งกลับเป็นการซ้ำเติมหรือเป็นการแสดงเทคนิควิธีการกระทำผิด อันเป็นต้นแบบของ พฤติกรรม การเลียนแบบและสร้างความรู้สึกรังเกี้ยว รังอาย ขาดวิจารณญาณที่ถูกต้องในการ ตัดสินปัญหาต่างๆ เมื่อมีประสบการณ์จริง

สำหรับจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ศรีลักษณ์ ศิลปี (2539) ได้ศึกษาไว้ในเรื่อง “ปัญหาทางด้านจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอ ข่าวอาชญากรรม” โดยเลือกศึกษาข่าวอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นปัญหาทางด้านจริยธรรมแก่ นักหนังสือพิมพ์ ในช่วง 1 สิงหาคม 2535 – 31 สิงหาคม 2536 จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยประเภทเพ่งปริมาณ 3 ชื่อฉบับ คือ **ไทยรัฐ เดลินิวส์ และข่าวสด** พบว่า ข่าวที่ปรากฏทุกข่าวนั้น มีความหมิ่นเหม่ต่อปัญหาทางด้านจริยธรรมในการนำเสนอข่าวต่อผู้อ่าน โดยเฉพาะลักษณะของการลงรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าว ถือว่าเป็นการสร้างความเสี่ยงชื่อเสียงของผู้ตกเป็นข่าวและเป็นการตอกย้ำความเจ็บปวดของผู้เคราะห์ร้าย แต่นักหนังสือพิมพ์หลายท่านกลับเห็นว่า การลงรายละเอียดของผู้ตกเป็นข่าวนั้น จะเป็นการเร่งให้การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในท้องที่นั้นมีความทั่วถึงมากขึ้น

นอกจากนี้ ศรีลักษณ์ ศิลปี ยังเห็นว่า ปัญหาในเรื่องการเลือกใช้ถ้อยคำภาษาของ หนังสือพิมพ์ อยู่

ที่การเขียนในเชิงร่ำอารมณั ภาพที่ส่อไปในเชิงอนาจารทางเพศ มีนัยตำหนิผู้ตกเป็นข่าว และชี้้นำการกระทำของอาชญากร โดยนำเสนอวิธีการก่ออาชญากรรมที่ชัดเจนเกินไป ในเมื่อหนังสือพิมพ์มีอิทธิพลให้ผู้คนคล้อยตามได้ ถ้าชี้ นำไม่ดี อาจเกิดผลกระทบต่อสังคมโดยรวม เนื่องจากหนังสือพิมพ์มีผลต่อสังคม ตัวอักษรทุกตัวมีผลต่อการนำเสนอ ดังนั้นจึงต้องมีความระมัดระวัง

5. ความรุนแรงในข่าว

พิมพ์พร ยิ่งยง (2539 : 141-143) ได้ศึกษาเรื่อง ข่าวและภาพเกี่ยวกับเพศและความ รุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน : วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2539 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2539 โดยเลือกศึกษาเฉพาะหน้าหนึ่งและกรอบเข้า พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวและภาพที่มีเนื้อหาความรุนแรง แต่ในด้านกรให้ความสำคัญของข่าวและภาพข่าวความรุนแรงนั้น เมื่อพิจารณาตามขนาดตัวอักษรและตำแหน่งที่ปรากฏในหน้าหนึ่ง ปรากฏไม่ได้ให้ความสำคัญมากนัก ส่วนประเภทของเนื้อหาและภาพข่าวความรุนแรง หนังสือพิมพ์ข่าวสด นำเสนอการกระทำทางร่างกายโดยใช้อาวุธหรืออุปกรณ์ชนิดอื่น มากที่สุด ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชน นำเสนอการกระทำทางร่างกายโดยไม่ใช้อาวุธหรืออุปกรณ์ชนิดอื่นและการกระทำที่มาจากอุบัติเหตุมากที่สุด ส่วนข่าวอาชญากรรมจัดเป็นประเภทของข่าวความรุนแรงที่หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนำเสนอมากที่สุด

สำหรับการใช้ภาษาในข่าวความรุนแรงนั้น พิมพ์พร ยิ่งยง (2539 : 148-150) ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

- 1) การใช้คำแทน พบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้คำหลายคำที่มีความหมายร่วมกัน มากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน เช่น ในความหมายว่ายิง จะใช้คำว่า เป่า ชัด คवल กระหน่ำ สาด ลั่น เป็นต้น
- 2) การเปรียบเทียบความจริง พบว่า ผู้เขียนข่าวของหนังสือพิมพ์ข่าวสดมักจะใช้คำที่มีความหมายรุนแรงร่ำอารมณั ให้ผู้อ่านเห็นภาพและรู้สึกเร้าใจตื่นเต้น มากกว่าหนังสือพิมพ์- มติชน
- 3) การใช้ภาพพจน์ พบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดใช้นามนัยมากกว่าหนังสือพิมพ์- มติชน ส่วนบุคลาธิษฐานพบในหนังสือพิมพ์มติชนมากกว่าหนังสือพิมพ์ข่าวสด สำหรับอุปมามีการใช้น้อยมาก คือพบในหนังสือพิมพ์ข่าวสดเพียง 2 ครั้ง ส่วนในหนังสือพิมพ์มติชนไม่ปรากฏ
- 4) สำนวน สุภาษิต คำพังเพย พบว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดมีการใช้สำนวน สุภาษิต คำพังเพย ที่มีความหมายในเชิงลบและเชิงเปรียบเทียบมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน
- 5) ลีลาการเขียน พบว่า ทั้งหนังสือพิมพ์ข่าวสดและหนังสือพิมพ์มติชนมีลีลาการเขียนที่คล้ายคลึงและสอดคล้องกัน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์แนวประชานิยม (หนังสือพิมพ์ข่าวสด) จะมีการ นำเสนอข่าวความรุนแรงและการใช้ภาษาที่ร่ำอารมณัมากกว่าหนังสือพิมพ์แนวคุณภาพ (หนังสือพิมพ์มติชน) แม้ว่าเป็นหนังสือพิมพ์ในสังกัดของบริษัทเดียวกัน คือ บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาลักษณะและความเหมาะสมของการใช้ภาษาที่มีความรุนแรงในข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยประเภทแนวประชานิยม ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2544

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยนี้ทำให้ทราบถึงลักษณะการใช้ภาษาที่มีความรุนแรงในข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ประเภทแนวประชานิยม และผลการวิจัยอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนข่าวเห็นความสำคัญในการเลือกใช้คำ วลี ประโยค ที่เหมาะสมและไม่ทำลายคุณค่าทางจริยธรรม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาความรุนแรงที่ปรากฏในการใช้ภาษาของข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2544 โดยเลือกศึกษาเฉพาะฉบับวันที่เสนอข่าวฆาตกรรมและข่าวข่มขืนกระทำชำเราเท่านั้น
2. ศึกษาจากหนังสือพิมพ์แนวประชานิยม โดยเลือกศึกษาเฉพาะหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เท่านั้น เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ เป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายสูงสุดของประเทศ (พิมพ์พร ยิ่งยง, 2539 : 15 อ้างจาก อัญชลี ชัยวรพร, 2535)
3. ศึกษาเฉพาะวันภาษาที่เป็นถ้อยคำของข่าวอาชญากรรม โดยจะศึกษาเฉพาะข่าวที่ปรากฏในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันเท่านั้น จะศึกษาทั้งหัวข่าวและเนื้อข่าวของข่าวอาชญากรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรุนแรง หมายถึง ลักษณะของการกระทำใดๆ ก็ตามที่ทำให้เกิดอันตราย ส่งผลให้ผู้ถูกกระทำได้รับความเจ็บปวดหรือถึงแก่ชีวิต มีลักษณะน่าตกใจ สะเทือนขวัญ

จริยธรรม หมายถึง แนวทางที่บุคคลใช้เป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาตัดสินว่า สิ่งใด ดีงาม

ถูกต้องและควรปฏิบัติ

หนังสือพิมพ์แนวประชานิยม หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่คนทั่วไปนิยมอ่านกันมาก มียอดจำหน่ายค่อนข้างสูง เน้นการเสนอข่าวประเภทเร้าอารมณ์ผู้อ่าน เช่น ข่าวอาชญากรรม และข่าวที่เกี่ยวข้องกับเพศ ข่าวบุคคล เป็นต้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. สืบค้นและศึกษาหนังสือ วิทยานิพนธ์ เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย การใช้ภาษาของสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวผ่านหนังสือพิมพ์ อิทธิพลต่างๆ ของสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์
2. ค้นคว้าและเก็บรวบรวมข่าวที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับ ภาษาไทย จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ โดยรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 ถึง 31 ธันวาคม 2544
3. วิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่อไปนี้
 - 3.1 ลักษณะการใช้ภาษาในข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน
 - 3.1.1 คำและวลี
 - 3.1.2 ประโยค
 - 3.2 ความเหมาะสมในการใช้ภาษาในข่าวอาชญากรรมที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวัน
 - 3.2.1 การดึงดูความสนใจ
 - 3.2.2 ความเหมาะสมเชิงจริยธรรม
 - 3.2.3 การสร้างทัศนคติ
4. สรุปผลให้ข้อเสนอแนะ